

Сборник съдебна практика

Дело C-561/12

Nordecon AS

и

Ramboll Eesti AS

срещу

Rahandusministeerium

(Преюдициално запитване, отправено от Riigikohus)

„Обществени поръчки — Процедура на договаряне с публикуване на обявление за поръчка — Възможност за възлагащия орган да преговаря по оферти, които не отговарят на задължителните изисквания на техническите спецификации, посочени в документацията за поръчката“

Резюме — Решение на Съда (четвърти състав) от 5 декември 2013 г.

1. *Преюдициални въпроси — Компетентност на Съда — Граници — Компетентност на националния съд — Установяване и преценка на обстоятелствата по делото — Необходимост от преюдициален въпрос и релевантност на отправените въпроси — Преценка от националния съд — Явно ирелевантни въпроси и хипотетични въпроси, поставени при условия, изключващи ползата от отговор — Въпроси, които нямат връзка с предмета на спора по главното производство*

(член 267 ДФЕС)

2. *Сближаване на законодателствата — Процедури за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги — Директива 2004/18 — Процедура на договаряне с публикуване на обявление за поръчка — Възможност за възлагащия орган да преговаря с оференти, чиито оферти не отговарят на задължителните изисквания на техническите спецификации, предвидени в документацията за поръчката — Липса*

(член 30, параграф 2 от Директива 2004/18 на Европейския парламент и на Съвета)

1. Вж. текста на решението.

(вж. точки 28—30)

2. Член 30, параграф 2 от Директива 2004/18 относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки и услуги не допуска възможността възлагащият орган да преговаря с оферентите, чиито оферти не съответстват на предвидените в техническите спецификации на поръчката задължителни изисквания.

В действителност, въпреки че в рамките на процедурата на договаряне възлагащият орган разполага с правомощие да преговаря, винаги трябва да се следи за спазването на изискванията на поръчката, на които той е придал задължителен характер. Ако случаят не е такъв, би се нарушил принципът, съгласно който възлагащите органи действат по прозрачен начин, и не би се постигнала целта да се гарантира, че няма да има риск от фаворизиране и произвол от страна на възлагащия орган.

Освен това, ако с оглед на преговорите се приеме за допустима оферта, която не съответства на задължителните условия, би се лишило от всякакъв смисъл определянето на тези изисквания в обявлението за поръчката и не би се позволило на възлагащия орган да преговаря с оферентите върху обща за последните основа, изградена върху посочените условия, а оттам и да ги третира равнопоставено.

(вж. точки 36—39 и диспозитива)